

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Vt homines Mundi vanitatibus deditos Minister ad Deum reduxerit, & vt
afflictos sit consolatus. Capvt XXXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

das & tinnulas, vt nemo nō spiritali indē gaudio & voluptate afficeretur. Quæso te mea soror, profer id quod illic inclusum seruas, vt etiam nos aliæ legamus. Tacuit illa, nec quicquā indē referre voluit: siquidem ne id faceret, interdicitum illi erat.

Vt homines Mundi vanitatibus deditos Minister ad Deum reduxerit, & vt afflictos sit consolatus.

CAPVT XXXIX.

ALiquando multum intercesserat temporis, quo nihil suæ spiritali filix Minister significârat. Scripsit ergo illi literas, vt quippiam ipsi denunciaret, vndē cor eius afflictum repurgaretur. Erant autem literæ in hunc fermē modum scriptæ: Miser aliquis nonnihil indē consolationis accipit, si alios se miseros conspiciat: itemque homo afflictus animum recipit, si vicinos suos quandoque magis calamitosos fuisse, & tamen diuinitus adiutos percipiat. Ad hæc Minister ita rescripsit: Vt cruces tuas feras moderatius, dicam aliquid de afflictionibus in laudem Dei. Noui ego hominem, cui permittente Deo immanes euenēre cruces, quæ illius celebrem famam & estimationem attingerent. Illius ipsius hominis eō spectabat cōnatus omnis & desiderium, vt Deum posset toto amare pectore, eundemque ita posset insinuare omnibus, vt supra omnia ab illis amaretur, eosque à noxiō & vano amore abstraheret: id quod & factum est in multis vtriusq; sexūs. Cernens autem diabolus prædam

prædam suam sibi abstractam, Deo restituit, licet id acerbè nimis, ac pijs quibusdam appa-
 minas intentavit Ministro, dicens quod se
 illo egregiè vindicare instituisset. Inter
 venit Minister ad Cœnobium quoddam
 instituti, vbi & viri religiosi suo viuunt cœ-
 ne, iteq; fœminæ religiosæ suis legibus vte-
 tur. In eo cœnobio duæ religiosæ personæ, al-
 tera masculini, altera fœminei sexûs, miro
 ter se amore & familiaritate conspirauerant.
 Id verò diabolus in eorum occæcatis cordibus
 adeo virtutis colore obumbrarat, vt id mi-
 nè purarent vitio obnoxium, sed sibi diu-
 nus permissum. Interrogatus autem Minister
 vtrum cum Dei voluntate ea posset amicitia
 perflare, ille planè negauit, asseuerans ip-
 sum opinionem falsam esse & Christianæ in-
 stitutioni contrariam. Sicq; effecit vt ea di-
 meretur amicitia, & purè ac castè deinceps
 uerent. Dum hæc agerentur, sancta quædam
 virgo Anna nomine, rapta in spiritu, vixit
 grandem dæmonum turbam supra Ministerium
 congregatam magnis clamare vocibus: O
 lestem illum monachum: venite, impetum
 illum faciamus & eum occidamus. Inter
 maledicta & execrationes in illum congre-
 bant, quod suis monitis & consilijs ab eo tra-
 grato loco eos expulisset: vnaq; omnes fero-
 cissimis gestibus & vultibus iurabant, se in illum
 semper intentos fore, eiq; perpetim infideli-
 ros, donec ex illo sese vindicarent: & licet tor-
 tassis in corpore aut facultatibus illi nihil
 possent incommodare, tamen honori & nomi-
 ni illius apud homines seculares plurimum de-
 detraxerunt.

Amicitia qua
 nam Dei vo-
 luntati repu-
 gnet.

Vt varias Mi-
 nistro mi-
 nus diabolus
 intentarit.

deacturos, fœdâq; & turpia se illi afficturos,
 & quamvis occasiones omnes summo vitaret
 studio, nihilominus dolis & mendaciorum
 cuniculis se id effecturos. Territa his fuit vir-
 go ante memorata Anna, dum hæc audiret, o-
 ravitq; Dei genitricem sanctissimam, vt illi
 auxilium ferret in periculis ipsi imminenti-
 bus. Cui mater pijsima benignè respondit. Ni-
 hil illi incommodi adferre possunt absq; per-
 missu filij mei. Quicquid verò ille ei accipere
 permiserit, id illi erit longè vtilissimum, ac
 saluberrimum. Quamobrem iube illum bono
 esse animo. Hæc cum illa Ministro indicasset,
 cepit is timere dæmonum concilium & infê-
 stam consp̄ rationem, & vt crebrò solitus erat
 in angustijs suis, in montem, vbi erat Sacellum
 in omnium angelorum honorem dedicatum,
 ascendens, more suo nouem vicibus Sacellum
 cum precibus circubat, idq; in nouem angeli-
 corum ordinum honorem oras eos serid vt i-
 psi assisterent aduersum omnes hostes suos. De-
 inde primò manè in visione spiritali in amœ-
 num ductus campum, vidit circum se numero-
 sissimam beatorum angelorum frequentiam,
 ipsi opem ferre volentium, ipsumq; hisce ser-
 monibus consolantium. Dominus tecum est,
 nec te in villis vnquam angustijs & periculis
 tuis deseret. Ne igitur intermittas studium ho-
 mines mundo deditos ad Dei amorem pertra-
 hendi. His ille confirmatus, magno opere om-
 nis generis homines ad Deum reducere cona-
 batur. Virum quendam mirè audacem ac ter-
 ribilem, qui totis octodecim annis confessus
 non fuerat, bonis verbis piè circumuenit ac

Pp

lucra-

SS. Angelorū
 diaboli me-
 tuēs infesta-
 tiones, præsi-
 dia imploras

Ab angelicis
 spiritibus cō-
 firmatur.

Mira ac effi-
cax Suis
in animabus
venandis sa-
gacitas.

lucratus est, aded vt diuina compunctus gra-
ipfi Ministro tanta cordis contritione combu-
retur, vt ambo pariter lachrymas fundere-
Idem vir non longè post felici decessit obiit.
Quandoque duodecim meretrices ab illa ma-
pitudine conuertit. Quæ verò mala ab illius pe-
pessus fuerat, dici non possent. Tandem non
si duæ ex illis perseverarunt. Ea in regione
ribus locis multæ erant feminae tum religio-
sæ, tum seculares, quæ præ animi fragilitate
mobilitate in vitia immaniter corruerant.
Miserae illæ neminem habebant, cui præ
re cordis sui molestissimum dolorem com-
ri auderent, sed præ nimis angustijs ea sepe
mero tentatione pulsabantur, vt sibi ipsas ve-
lent inferre manus. Ast vbi perceperunt Mis-
strum pijsimo esse animo erga afflictos con-
nes, sumpta fiducia ad illum properarunt in-
gulæ, eo præsertim tempore, dum periculum
immineret, exposueruntque ei lamentabilem
suas angustias & discrimina, quibus præme-
tur. Vbi ille vidit miseras tam miserè afflic-
vna cum illis plorans, benignè eas consolabatur,
sebuenitque eis, & licet non sine fama et ho-
noris sui discrimine, tamen operam dedit,
& animas & formam illæ recuperarent. Iam
flocipendens interim, quicquid lingue m-
dicæ ipsi affingerent. Inter cæteras vna
claris orta natalibus, quæ se lapsam plurimum
dolebat. Huic apparens beatissima virgo Ma-
RIA, iussit eam suum adire Sacellanum (Mis-
nistrum subindicans) à quo curaretur. Cum
autem illa diceret se eum minimè cognoscere,
ait ad eam mater misericordiæ. Respice

Ut plurimarū
feminarum
periculo ac
fama succur-
rerit.

OTV

45

pallium meum, vbi sub meo eum seruo patrocini-
 ac diligenter vultum eius contemplare, sussum misero-
 rum omnium
 consolator.
 ut eum nōsse queas. Ipse namq; est miserorum
 omnium consolator ac subleuator, & ipse te
 consolabitur. Venit illa ad Ministrum, eiusq;
 agnouit vultum, vt ante in spiritu erat intuita,
 orauitq; eum, vt ipsi esset propicius, suum illi
 lapsum commemorans. At ille clementer eam
 excepit, & pro viribus opem tulit, quo posset a-
 missam recuperare famam, quemadmodum
 mater misericordiz illi demandarat.

*De immani quadam afflictione, qua illi animarum sa-
 lute sitienti euenit.*

CAPVT XL.

HAc ratione innumeris ille afflictis ho-
 minibus opitulatus fuit. Sed ob hoc ge-
 nus pietatis officia multas eum oportuit
 diras cruces perpeti, quas tamen pius Do-
 minus ante illi per visum significauit eo, quo
 sequitur, modo: Die quadam sero ad hospitium
 quoddam venit: at altero mane circa diei ex-
 ortum in visione ductus est ad locum quen-
 dam, vbi erat Missæ sacrum celebrandum, id-
 que illi forte incumbebat. Cantores autem
 Missæ Introitum, vt vocant, de Martyribus cō-
 cinebant, hunc videlicet: **MULTAE TRIBV-
 LATIONES IYTORVM.** Id ille inuitus
 audiebat, cupiensq; aliud decantari officium,
 ait: Ecquid nobis Martyres obtruditis? Quid i-
 ta insanitis de Martyribus cantando, cum nul-
 lius hodie Martyris celebris memoria agatur?

Discit in v-
 sione mag-
 nas sibi tri-
 bulationes
 imminere.

PP 2 AS